

Stwierdzenie z Rosyjskiego.

1

Kopia odczytu M. Sprawiającego obowiązki Gubernatora
Cywilnego Wileńskiego do M. Zastępcy Naczelnika Dwo-
rzanstwa Gubernij Wileńskiej.

Podług praw Kościelnych każdej Klasztor powinien
mieć nie mniej nad Dziesięć osób Zakonnych. W klasztorach
Rzymsko-Katolickich Gubernij Zachodnich od dawna już do-
sie postrzegają niedostatek tego kompletu. W roku 1744
Benedykt XIV. ogłaszaiać przez Bulle: „że wiele Klasztorów
w prowincyi Polskiej przyszło do ostatniej nędzy i ledwie mają
sposób do utrzymania dwóch lub trzech Zakonników“, za-
lecił potańczenie kilku Klasztorów w jeden.

Tymczasem ze względu różnych okoliczności od roku do
roku co raz mniej Zakonników wstępowało. Zgromadzenia ich
będąc porabowane przez rozmaite zdarzenia i przez samę
śmierć z członków swoich, nie zawsze były w możności za-
pełniać miejsca wakujące i urzędy nowemi profesorami,
a Klasztory swolna i nieznanie przyszły do upadku pod
wszystkiemi względami: Duchownym, moralnym i gospo-
darskim.

Prawowierny Cesarz Jegomość w gorliwej chęci-
aniskiej troskliwości swojej o dostojny byt Duchowieństwa
w Imperyum uznał za konieczną; temu nadwzięciu
ustaw potoryć nierównie koniec przez skasowanie niepotrzeb-
nych i niepożytecznych Klasztorów, tak z powodu niekompletu
w ich składzie, jak i miejscowego potańczenia, odległego od
Miast i wsi Rzymsko-Katolickiego wyznania i obrządku. Sro-
dek ten, jak go uważa Cesarz Jegomość, potańczyły roszy-
panych

rozsypanych Zakonników w Klasztorach odznaczających się dobrą urzędzeniem, skieruje ich do wtasciowych obowiązków, odpowiadających pierwotstwowemu celowi zaprowadzenia Zakonnego, zgodnych z duchem Chrześcijańskiej Religii, stosownych do potrzeb Przymusko-Katolickiego Kościoła i na dobro jego trudy; za skasowaniem albowiem niektórych klasztorów, wcielenie pieniężnych ich Kapitałów do ogólnego funduszu kościelnego podąży do sprostowania wadliwych uchyleń w jego składzie i Administracyi, do udoskonalenia i powiększenia Seminarjów Świeckiego Duchowienstwa i do urzędzenia zakładów, któreby zapewniały opatrzenie wiekiem lub chorobą niewyleczoną, obciążonych kaptanów.

Dotarłszy przy niniejszym wypis i polecenia danego przez P. Ministra spraw wewnętrznych Przymusko-Katolickiemu Duchownemu Kollegium pod dniem 6. Sierpnia teraźniejszego zar. N. 1547., w którym to poleceniu obdźwiężony jest Najwyższy Jego Cesarzkiej Mości Rozkaz, w 14. ^{ty} punktach nastają, prosię go: Pana, abyś takowy wypis i kopia, tej mojej odeszwy, w najrychlejszym czasie zakomunikował P. P. Naczelnikom powiatowym Dworzanstwa z poleceniem, aby oświecili Dworzani, Obywateli i Szlachte; iak wielka jest troskliwość pobożnego Monarchy o Świątynię pańską i o pomyślność ludu, nasada której potężona jest na opoce wiary. I kiedy już W. Pan skomunikujesz się w tej mierze z P. P. Naczelnikami powiatowemi Dworzanstwa, prosię o tem mię, uwiadomić, z przystaniem

z przystaniem kopij szkolney swoicy odeszwy, abym mógł
 podać Lwierschowi raport o wykonaniu wszystkich szkol-
 gotow w obecnyim interessie.

O zgodnosii tej kopij zaswiadczył: Urzędnik do osobnych
 polecen Jan Mictelicyn.

Tey odeszwy udrubowai na fawierkach papieru ordynaryjnego
 Exemplarow 400. —